

Мрозовицького /Морозенка/, вихованця краківського та падуанського університетів, Станислава Кричевського, що покрив себе славою під Лодзям?

Волинський шляхтич полковник Григор Гуляницький і 20 других Гуляницьких, сотник житомирський Соколовський, Аксак, Боховитин, Гулевич, Яролинський, Виговський, Мазепа, Скоропадський, Немиричі, Солтан, Тишкевич, Гоголь і тисячі других добували Україні "през шаблю" її права.

Здійснилися мрії київського католицького єпископа Верещинського, що походив з незадовго перед тим спольщеної української шляхти на Холмщині. Ще наприкінці XVI ст. він планував створити Козацьку державу у васальній залежності від Польщі.

Життя й обставини змінили його мрії, але стремління до своєї власної держави втілювалося в дійсність, а вірними і освіченими помічниками старому гетьману Богдану були й сини української шляхти.

Ця наша шляхта, що ще зберегала в собі традиції Київської держави, зв'язала їх з новою провідною верствою України козацьким панством, в котре потім і сама в великій мірі влилася.

-----:-----

Д-р М.АНДРУСЯК

ДО СТАТТІ "З МИНУЛОГО НАШОЇ ШЛЯХТИ"

В статті "З минулого нашої шляхти" надруковано помилково, що "в 1340 р. Волинь підпала під кн. Литовського Любарта, що був одружений з донькою князя Льва II, с и н а /?/ /підкреслення моє. - М.А./ Юрія-Болеслава".

Основною помилкою є називання галицького князя Льва II Юрійовича /1315-23/ сином його наслідника князя Болеслава-Юрія II Тройденівича /1323-40/.

В дальшому проблема одруження пізнішого волинського князя Дмитра-Любарта Гедеміновича досі в історичній літературі спірна. Одні історики вважають його зятем Льва II чи Андрія I Юрійовича, декто зятем Болеслава Юрія II. Автор цих рядків у своїй розвідці "Останні Романовичі - нащадки Мстислава й Романа Даниловичів" висунув здогад, що Дмитро-Любарт був одружений або з донькою Володимира Даниловича, внука Мстислава, або з донькою Дмитра Васильковича, внука Романа, якого нащадками були пізніші волинські князі.

-----:-----